

aktive NGO'er, som nu arbejder mere og mere sammen også mellem kvindekonerferencerne gennem et verdensomspændende netværk, har i høj grad været med til at præge beslutningerne og resultaterne og været med til at sikre gode resultater.

Det er derfor helt afgørende, at processen er i gang, og at den holdes i gang, og derfor skal jeg meget stærkt anbefale, at regeringen aktivt arbejder for, at FN's kvindekonerferencer fortsætter, og at den næste bliver i år 2000.

Jeg forventer altså, at regeringen aktivt vil arbejde for en fortsættelse af kvindekonerferencerne, og jeg håber ved denne lejlighed at få det bekræftet.

Regeringen skal nu vise i handling, at beslutningerne fra Beijing, som regeringen har stemt for, bliver ført ud i livet. Arbejdet med at gennemføre de mange beslutninger fra handlingsprogrammets 12 centrale områder skal altså i gang både i Danmark og i de internationale forsamlinger. Det er først, når vi ser, hvordan beslutningerne fra Beijing bliver virkeliggjort i konkrete handlinger og forbedringer, at det for alvor ændrer på uligheder mellem mænd og kvinder globalt og nationalt.

Hovedkonklusionen fra det sociale topmøde og fra kvindekonerferencen var meget klar: Hvis verden skal afskaffe fattigdom, skal der satses aktivt på kvinderne på alle områder. Kvinderne er nøglepersoner, og udviklingen hænger meget nøje sammen med kvinders stilling i samfundet.

Hovedopgaven for regeringen bliver derfor efter SF's opfattelse at bekæmpe fattigdommen ved at satse stærkere på kvinderne i det danske bistandsarbejde, bl.a. gennem den konkrete prioritering og udmøntning af landestrategierne. 20:20-princippet, som også blev vedtaget ved en dagsorden i forbindelse med det sociale topmøde, skal også inddrages i det aktive arbejde.

Jeg vil også her nævne det meget vigtige område miljøbistanden, og der er jo taget skridt til også dér at sikre, at kvinderne tænkes ind i forbindelse med de konkrete projekter, hvor der arbejdes med miljøbistand. Men det er jo på det meget konkrete plan, vi skal kunne iagttage, at der faktisk også kommer noget ud af det her.

På internationalt plan skal regeringen sikre, at der satses på kvinders centrale rolle i bekæmpelsen af fattigdom, i FN's udviklingsprogrammer og fonde, også i Verdensbanken, som jo har været inde i billedet tidligere, og i Den Internationale Valutafond, for handel og gæld er

også af meget stor betydning for kvinderne i verden. Det er jo dér, man kan sige, at det handler om strukturer globalt set, og det er det, der skal tages fat på for at forbedre forholdene for kvinder.

Det samme gælder også EU's forskellige støtteprogrammer, og desuden skal regeringen følge op på Ministerrådets resolution fra december 1995 om kvinder og udvikling.

Regeringen må gøre alt for at holde Verdensbanken fast på sine løfter i Beijing, for Verdensbanken kom rent faktisk med nogle nye udmeldinger, og det er vigtigt at holde banken fast på udsagnene om, at den ville øge investeringer i kvinders sundhed, uddannelse, landbrug og kredit. Jeg håber, at regeringen vil gøre en aktiv indsats for at fastholde Verdensbanken netop på de områder.

Kvinderne i Øst- og Centraleuropa lider i dag i særlig grad under kræfternes frie spil, nemlig den helt uregulerede kapitalisme, som vi ser efter Murens fald. Derfor skal kvindernes situation i Øst- og Centraleuropa også tænkes ind både i de danske og i de internationale støtteprogrammer.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige, at vi ser frem til et helt opbud af mange konkrete handlinger til gavn for danske og internationale kvinder ved den kommende redegørelse, som skal fremlægges her i Folketinget i samlingen 1997-98.

Jeg vil også gerne her til sidst understrege, at det også er nødvendigt, at der bliver afsat midler til at formidle dokumentet fra Beijing – altså budskaberne og resultaterne – bredere ud, sådan at det også kan sætte sig varige spor i det danske samfund.

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg synes godt, man kan sige, at kvindekonerferencen i Beijing var en succes. Slutdokumentet flyttede nogle afgørende hegnspele, og det vigtige er selvfølgelig, hvordan verden bagefter følger op på det, man vedtog på konferencen.

Jeg sagde i mit første indlæg, at jeg faktisk havde delt indlæggene her op i to, fordi det er lidt forvirrende efter min opfattelse, at man har lavet både en forespørgsel og en redegørelse, så derfor er mit indlæg nu mere vinklet om det, jeg vil kalde det indenrigspolitiske, den indenrigspolitiske ligestilling, hvor det før var bistandspolitikken. Men jeg vil bare kort resumere fra mit tidligere indlæg, at det, der er hovedproblemet for kvinderne i den fattige verden, er mangel på de mest basale fornødenheder, muligheder for mad, rent vand og uddannelse.